

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت پنجاهمین سالگرد بنیان‌گذاری سازمان

برافراشته باد پرچم سرخ اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی و آزادی‌خواهانه سازمان

کارگران و زحمتکشان! مردم ستمدیده ایران!

۵۰ سال از نبرد حماسی سیاهکل در ۱۹ بهمن ۱۳۴۹ و بنیان‌گذاری سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران که سازمان فدائیان اقلیت، خود را ادامه‌دهنده مبارزه بنیان‌گذاران این سازمان، برای تحقق اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی و آزادی‌خواهانه می‌داند، سپری شد.

با مبارزه‌ای که از نبرد سیاهکل آغاز شد، سکون و سکوت در برابر رژیم دیکتاتوری عریان، درهم شکست. جزیره ثبات و آرامش متلاطم شد. دوران نوین و افتخارآفرینی از مبارزه کمونیست‌های ایران آغاز گردید که پایبندی استوار به اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی و آزادی‌خواهانه، روی‌آوری به عمل انقلابی برای دگرگونی نظم موجود، فداکاری و از خودگذشتگی در مبارزه، از وجوه برجسته کمونیستی آن بود. از همین روست که به‌رغم تمام تبلیغات ضد کمونیستی طبقه حاکم و وحشی‌گری، سرکوب و کشتار رژیم دیکتاتوری شاه، گروه‌گروه انقلابیون کمونیست به صفوف سازمانی پیوستند که پرچم سرخ کمونیسم را بار دیگر به اهتزاز درآورده بود. نسلی از انقلابیون کمونیست به میدان مبارزه گام نهاده بودند که گفتارشان با عملشان یکی بود. سرسختانه در نبرد رویاروی با دشمن طبقاتی جنگیدند، در زیر شکنجه‌های وحشیانه و زندان‌های قرون‌وسطایی مقاومت کردند و حماسه آفریدند. یک چنین سازمانی توانست به‌رغم جنایات رژیم ترور و اختناق و تمام خطاها و اشتباهات نظری و عملی، به مبارزه ادامه دهد، ادامه کاری خود را تضمین کند و در میان توده‌های کارگر و زحمتکش و روشنفکران انقلابی از محبوبیت، اعتماد و اعتبار سیاسی برخوردار گردد. اما کشتار صدها تن از اعضا و رهبران برجسته سازمان توسط رژیم حاکم و اشتباهات سازمان، عواقب سیاسی نیز در پی داشت. مانع از آن گردید که سازمان بتواند در جریان انقلاب سال ۵۷ و سرنگونی رژیم سلطنتی، نقش خود را در استقرار یک حکومت کارگری و پیروزی انقلاب ایفا کند و بار دیگر قدرت سیاسی در دست ارتجاعی وحشی‌تری از رژیم شاه، قرار گرفت.

با این وجود، در نتیجه همین مبارزه و اعتماد سیاسی توده‌ای به سازمان بود که با قیام و سرنگونی رژیم سلطنتی، کارگران و زحمتکشان، زنان، روشنفکران و جوانان در مقیاسی گسترده به صفوف سازمان پیوستند. در سراسر ایران، کمتر کارخانه و محل کار و زندگی را می‌شد سراغ گرفت که فعالان سازمان در آن حضور نداشته باشند. فعالیت سازمان در کارخانه‌ها و دانشگاه‌ها، برپایی شوراها در ترکمن‌صحرا، تلاش برای گسترش شوراها در کارخانه‌ها، سازمان‌دهی تظاهرات و گرد هم‌آیی‌های صدها هزار نفره، دفاع از خواست‌های انقلابی توده مردم، از مشخصه‌های فعالیت و مبارزات سازمان در این دوران بود. اما در همین دوران است که بر بستر رشد گرایش عموم خلقی در درون سازمان، یک جریان رفرمیست که اکثریت مرکزیت را نیز به دست آورد بود، شکل گرفت و سازمان به دو جناح اکثریت رفرمیست و اقلیت انقلابی مارکسیست، تقسیم گردید که سرانجام آن نیز به انشعاب بزرگ خردادماه سال ۱۳۵۹ ختم شد. جناح اکثریت رفرمیست و خیانت‌کار رسماً تمام مواضع، اهداف و آرمان‌های سازمان را کنار نهاد، به کارگران و زحمتکشان پشت کرد و به حمایت از ارتجاع حاکم در سرکوب و کشتار مردم ایران برخاست. این جناح فدائیان اقلیت بود که به سنت انقلابی سازمان وفادار ماند، از مارکسیسم-لنینیسم، اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی و آزادی‌خواهانه دفاع نمود، بر استقلال طبقاتی کارگران تأکید نمود و به مبارزه انقلابی علیه ارتجاع طبقاتی و مذهبی ادامه داد. هنوز یک سال از این انشعاب نگذشته بود که ارتجاع حاکم یورش گسترده خود را برای سرکوب سازمان‌های آزادی‌خواه و کمونیست آغاز کرد. با تثبیت ارتجاع حاکم، سازمان ما با شرایطی دشوارتر از مبارزه دوران رژیم شاه رو به رو گردید. فدائیان اقلیت در شرایطی به مبارزه ادامه دادند که رژیم ضد انسانی جمهوری اسلامی، کشتار گسترده کمونیست‌ها و آزادی‌خواهان را در سال ۶۰ آغاز کرده بود و روزانه ده‌ها مبارز انقلابی را به جوخه اعدام می‌سپرد. متجاوز از پانصد تن از رفقای قهرمان ما، اعضا، هواداران و رهبران سازمان، تنها در نیمه اول دهه شصت، به دست جلاان رژیم جمهوری اسلامی به قتل رسیدند و چندین هزار نفر در زندان‌های قرون‌وسطایی زیر شدیدترین شکنجه‌ها به بند کشیده شدند. اما این وحشی‌گری رژیم، نتوانست خللی در مبارزه سازمانی ایجاد کند که محکم و استوار به اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی کارگری و سنت‌های مبارزاتی پیگیر سازمان پایبند بود. با هر ضربه‌ای که به بخش‌های تشکیلات در سراسر ایران وارد آمد، رفقای دیگری جای رفقای جان‌فشان و اسیر در زندان‌ها را گرفتند و تشکیلات را بازسازی کردند.

مبارزه سازمان در دوران حاکمیت رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، اما محدود به مبارزه عملی علیه نظم حاکم نبود، مبارزه نظری علیه گرایش‌های انحرافی درون و بیرون از سازمان، یکی دیگر از عرصه‌های فعالیت و مبارزه سازمان بوده است. در جریان این مبارزه، سازمان توانست به دست‌آوردهای مهمی در عرصه نظری نیز دست یابد.

سازمان ما از مبارزات توده‌های زحمتکش مردم ایران در جریان انقلاب و سرنگونی رژیم شاه بسیار آموخت.

طبقه کارگر ایران با برپائی شوراها نشان داد که در ایران، قدرت سیاسی طبقه کارگر تنها می‌تواند یک قدرت شورایی باشد. سازمان ما این دست آورد بزرگ کارگری را به یک اصل برنامه‌ای و استراتژیک خود تبدیل کرد. از همین روست که در تمام این سال‌ها تا به امروز، یکی از حیطه‌های گسترده تبلیغ و ترویج سازمان فدائیان اقلیت، ضرورت و اهمیت شوراها، دولت شورایی و استقرار یک حکومت شورایی برای برپائی یک انقلاب اجتماعی کارگری در ایران بوده است. سازمان ما با تحلیل مشخص از شرایط مشخص ایران و با جمع‌بندی از اصلی‌ترین مطالبات توده‌های کارگر و زحمتکش، شعار "کار، نان، آزادی- حکومت شورایی" را به شعار استراتژیک مرحله‌ای خود تبدیل کرد. این شعار هم‌اکنون به یک شعار توده‌ای در میان کارگران و زحمتکشان برای سرنگونی جمهوری اسلامی تبدیل شده است.

سازمان ما با جمع‌بندی از اشکال سازمان‌دهی و مبارزات کارگری در جریان انقلاب ۵۷، تاکتیک‌های اعتصاب عمومی سیاسی، و قیام مسلحانه را به عنوان تاکتیک‌های اساسی طبقه کارگر برای سرنگونی طبقه حاکم و کسب قدرت سیاسی طبقه کارگر برگزید و آن را به یک شعار ترویجی خود تبدیل کرد. هم‌اکنون، هر سازمانی که خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی است، شعار برپائی اعتصاب عمومی سیاسی را پذیرفته است. تردیدی نیست که با پیشرفت جنبش، قیام مسلحانه توده‌ای نیز به شعار همگانی تبدیل خواهد شد.

سازمان ما در همان حال که در تمام این سال‌ها از هر تشکل کارگری مستقل از دولت حمایت نموده است، اما همواره بر سازمان‌دهی کمیته‌های اعتصاب و کمیته‌های مخفی کارخانه به‌عنوان اشکال مناسب سازمان‌دهی و تشکل کارگران در شرایط دیکتاتوری و سرکوب حاکم بر ایران، تأکید نموده است. کارائی این اشکال سازمان‌دهی به‌وضوح خود را در جریان هزاران مورد از مبارزات کارگران به‌ویژه در طول چند سال اخیر، نشان داده است. اهمیت این اشکال سازمانی کارگری در شرایط سیاسی کنونی که بحرانی ژرف جامعه را فراگرفته و ضرورت برپائی اعتصابات عمومی و سیاسی به امری مبرم تبدیل شده، بسیار فراتر از سال‌های گذشته است. نیاز کنونی جنبش، تلاش برای پیوند کمیته‌های اعتصاب و کمیته‌های کارخانه در جهت هماهنگی در مبارزات، شکل دادن به یک مبارزه سراسری و ارتقای سطح مبارزات کارگری به مرحله‌ای پیشرفته‌تر است. سازمان ما در همان حال که بر این اشکال سازمان‌دهی جنبش طبقاتی کارگران تأکید نموده، همواره بر این نظر استوار مانده است که برای حفظ اکید استقلال طبقاتی کارگران و پیروزی قطعی انقلاب اجتماعی و استقرار سوسیالیسم، طبقه کارگر باید حزب طبقاتی خود را مستقل و متمایز از تمام احزاب طبقات دارا تشکیل دهد.

سازمان فدائیان (اقلیت) همان‌گونه که در تمام این سال‌ها همواره به اهداف بزرگ سوسیالیستی و آزادی‌خواهانه کارگران، به مارکسیسم-لنینیسم و سنت مبارزه آشتی‌ناپذیر بانظم سرمایه‌داری حاکم پایبند بوده است، استوار و پیگیر به مبارزه ادامه خواهد داد.

پنجاهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان را به تمام اعضاء، فعالان، هواداران و تمام انسان‌هایی که بر مبارزه سازمان ما در طول این سال‌ها راج می‌نهند، تبریک می‌گوئیم و با گرمی داشت یاد رفقای قهرمانی که در راه اهداف بزرگ سوسیالیستی سازمان جان فشاندند، برعهد و پیمان همیشگی خود تأکید می‌کنیم که استوارتر از همیشه راه این رفقای جان فشان را تا رسیدن به اهداف عالی سازمان ادامه دهیم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

بهمن‌ماه ۱۳۹۹

کار، نان، آزادی - حکومت شورای